

Resultat, var jeg nødt til at begrænse mit Krav. Handelsstanden i Almindelighed ønsker sikkert lidt mere, men man maa vide at resignere. Handelsstanden maa efter min Mening heller tage dette end intet faa. Jeg nævner kun dette for at konstatere, at det ikke er fra en enkelt Side af Handelsstanden, disse Ønsker ere fremkomne. Der er vist ikke en Handelsforening i hele Landet, uden at den paa Sammenkomster og Møder, hvor denne Sag har været under Diskussion, har vedtaget det, som her foreligger. Om end det er sket i en anden Form, har Aanden været den samme. Det er endog gaaet saa vidt, at de Handelsforeninger, som ikke have haft Lejlighed til at lade sig repræsentere paa disse Møder, hver for sig have indsendt Andragender til Rigsdagen om at faa disse Forhold forandrede.

Ændringsforslaget Nr. 13 til § 32, som den ærede Ordfører ligeledes omtalte, anser jeg ogsaa for en betydelig Forbedring. Det er naturligvis urigtigt, om en Mand, fordi han havde opnaaet en Tvangsakkord, derved skulde favoriseres paa den Maade, at han, selv om han ikke opfyldte den, var garderet imod de paagældende Kreditorers Indgreb i Fremtiden, medens han under en Konkurs til enhver Tid vil være pligtig at tilbagebetale, hvad han skylder, selv om der er gaaet 10—20 Aar. Mange Gange kan en Kreditor, som den Dag i Dag indrømmer sin Debitor Tvangsakkord, om 10—20 Aar være en fattig Mand, og paa samme Maade vil tidt den Mand, som faar Tvangsakkord, om 10—20 Aar være bleven en rig Mand som Følge af Gevinst af forskellig Art, heldige Spekulationer, Arv osv. Det kunde saaledes resultere af Lovforslaget, at den Mand, som, da Akkorden blev indgaaet, var en velsitueret Mand, der hjalp den anden til en Akkord, men som nu staar som en fattig Mand, ikke har noget Krav paa den rige Mand, idet han ikke har samme Rettigheder som de Folk, der have faaet Penge til gode hos den vedkommende i Tiden efter Tvangsakkorden, eller de samme Rettigheder, som hjemles ham efter en almindelig Konkurs. I alt Fald er det af Udvalget foreslaaede efter mit Skøn en hensigtsmæssig Foranstaltning, naar man ved, at i alle de private Akkorder, der træffes i vore Dage, er man saa fornuftig at sætte som Betingelse for Akkordens Tilstaaelse, at den, hvis dens Bestemmelser ikke opfyldes, bortfalder, og hver enkelt Kreditor faar da samme Ret til at anmelden sit Krav i den vedkommendes Bo, hvad enten han gaar

□

konkurs eller senere i Livet faar større Kapitaler til Raadighed, saa at han derved bliver i Stand til at fyldestgøre sine Kreditorer.

I det hele taget tror jeg, som jeg udtalte før, at man kan være glad ved disse Ændringer. Jeg gentager min Tak til alle Udvalgets Medlemmer herfor og henstiller til den højtærede Justitsminister velvilligt at gaa med dertil, idet jeg da tør sige, at det vil blive en Lov, som vil vække udelt Glæde og Tilfredshed ude i Landet.

Birek: Denne Udvalgsbetænkning er jo noget fyldigere end det høje Tings Udvalgsbetænkninger pleje at være, men ikke desto mindre er der enkelte Ting, jeg gerne havde set, at Udvalget havde gjort nogle Bemærkninger om. Der er nemlig mange Punkter, hvor Kommissionen ingenlunde har været enig, men hvor der har været opstillet Separatvota af enkelte Medlemmer, og det vilde maaske have været paa sin Plads, om det højtærede Udvalg gavde motiveret overfor os, hvorfor det just har foretrukket Kommissionsflertallets og ikke undertiden Kommissionsmindretallets Mening. Der er f. Eks. fra Direktør Olesen et Votum om, at selve Forberedelsen til Akkord skal inddrages under den offentlige Akkordbehandling. Fra Grosserer Warburg er der en Ændring, som jeg synes i visse Tilfælde kan være meget fornuftig, nemlig at man, hvor det drejer sig om helt smaa Boer, kan nøjes med en enkelt Tillidsmand og skal ikke have to kostbare Tillidsmænd. Endvidere er der en Ændring af Olesen, Warburg og Jacobsen om, at Panthavernes Stilling skal fastslaas, hvad jeg synes, der kan være nogen Mening i, for saa vidt som det er i sin Orden, at alle Akkordkreditorerne kunne blive fuldt klare over, hvor megen af saadan privilegeret Gæld der ikke bliver Dækning for i Pantet. Endelig er der en Ændring, som maaske er den bedste, et Separatvotum af Kontorchef Juhl, der fraaader, at man giver en Skyldner under Akkord Berettigelse til at stifte privilegeret Gæld, tilmed inden alle hans andre Kreditorer faa Tid til at melde sig.

Jeg kunde, som sagt, have ønsket, at det højtærede Udvalg havde gjort nogle Bemærkninger om disse Separatvota. Hvis man vil sammenligne tyske Rigsdagsbehandlinger af Kommissionsforslag hermed — jeg har netop haft Lejlighed til i et Par Sager at se saadanne Betænkninger —, vil det ses, at det er Reglen, at vedkommende Udvalg gennemgaar Kommissions-